

Personalitat

i

Femeneïtat

El tema a que avui ens dediquem ha estat moltes vegades discutit i aclarat, però sempre ens queda alguna cosa «penjada», que va bé recordar de nou. Potser no sigui jo la persona més preparada per posarme dintre aquest tema, però procuraré exposar algunes de les coses més corrents i que més m'han cridat l'atenció.

Equivocadament, moltes vegades es considera una noia amb personalitat, perquè té un temperament absolut, segura de si mateixa a que es compleixi la seva voluntat, que llueix vestits extremats en extrem i que va generalment exportiva.

No són aquets els motius de que una noia tingui personalitat. Una noia amb personalitat, és precisament moltes vegades, al revés del que alguns creuen, una de ben sencilla, natural, que es presenta tal com és, sensible i encara que segura de si mateixa, està disposada a cedir si la cosa o causa s'ho requereix, és la noia que se està vencent a si mateixa, encara que sembli contradictori amb el ésser natural, i que a voltes, sense tenir-ne ganes s'arregla i es presenta com si no tingués cap preocupació.

Potser enfocat de aquesta manera sembla que el tenir personalitat és una cosa molt dura i difícil, però jo, crec, que si ho pensésim una mica, podríem tenir-ne totes i quan s'arriba a tenir un hàbit no costa tant. Quant més bonic no seria món amb moltes noies que tinguessin veritable personalitat!

Granollers, 30 Novembre 1961.

Concepció.

DERBI

65 c. c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - Tl 300

CELEBRACIO. Totes les festes i tots els temps litúrgics **CELEBREN** els misteris de Crist en un triple pla. L'advent també ho celebra de la mateixa manera.

EL PASSAT. Recorda l'adveniment històric de Jesucrist, es a dir el naixement a Betlem, en el temps de l'Emperador August, d'Aquell que els profetes havien anunciat al poble d'Israel com el rei per excel·lència, el Messias.

EN EL FUTUR. Anticipa l'adveniment gloriós de Jesucrist, és a dir la «Parusia» o la Vinguda del Senyor a la fi del món. Jesús ha promés als seus deixebles que tornarà per instaurar el reialme triomfant i definitiu del seu Pare.

EN EL PRESENT. Sitúa la presència de Jesucrist en el seu cos total, que és l'Església. Es a dir l'adveniment místic de Crist en el món d'avui. Per aquesta presència Crist intervé en l'història dels homes, i per ella penetra progressivament en el món.

LA MISSA. Les Misses d'aquest

temps centren la nostra atenció en aquest triple adveniment i especialment:

—accentúa la visió de la fi del món, que esperona la nostra fe en el retorn de Crist (1º diumenge)

—recorda que Crist ve cada dia a nosaltres si nosaltres estem ben oberts a la gràcia (2º i 3º diumenge)

—es concentra en el fet històric del naixement de Jesús (quatre tempores i vigília de Nadal).

DISPOSICIO. L'Advent ens demana, per tant:

perllongar l'espera jueva, i per ella creure en la vinguda de temps millors.

AFERMAR la nostra fe en el retorn victoriós de Jesús que establirà «una terra nova i uns temps millors» (Apoc. 21. 1)

OBRIR amb joia les nostres ànimes a la gràcia per la que Jesucrist continua en nosaltres: la seva vida, i contribuir amb totes les nostres forces a l'adveniment del Regnat de Crist

L'actualitat té un nom: Barcelona

Des de fa unes setmanes que es succeïxen, en cadena ininterrompuda, les declaracions, les conferències, els articles i els comentaris sobre els més diversos problemes del creixement i l'esdevenidor de Barcelona.

Sembla com si es volgués trencar el llarg i pesat silenci que des d'anys planava sobre la realitat de la ciutat comtal.

Avui, autoritats nacionals i locals, juntament amb personalitats de les diferents esferes de la vida barcelonina, fan públiques llurs opinions sobre el passat, el present i el futur de la ciutat, i suministren a la consciència ciutadana un oxigen que s'havia fet ja indispensable.

Els grans problemes socials, urbanístics, econòmics, culturals, etc de Barcelona, són realment aclaparadors. No obstant, la vitalitat de la ciutat és encara indiscutible i ha de permetre arribar a solucionar-los. Tots els símptomes són de moviment, de plantejament i de recerca de solucions. Barcelona sembla decidida a donar una passa endavant.

No cal dir com ens interessen les coses de la ciutat de Barcelona. No direm que les sentim com a pròpies, perquè seria considerar les alienes. Per a nosaltres, granollerins, les coses de Barcelona són coses realment pròpies. Tots sabem que això no és una frase, sinó una veritat com un temple Barcelona continua essent el «cap i casal», i generació darrera generació es segueix perpetuant el fet que tant els granollerins com els habitants de la majoria de ciutats i pobles de Catalunya es sentin tan barcelonins com qualsevol veí de la Rambla.

Aquesta dimensió de Barcelona no pot oblidar se. Es tan certa la seva condició de capital que podria aspirar amb tots el drets, com Madrid, a una subvenció de capitalitat.